

U SPOMEN ĐURI BERKOVIĆU

Navršilo se dve godine od smrti druga Đure Berkovića geodetskog inženjera u penziji, istaknutog geodetskog radnika, retko dobrog druga i čoveka.

Đura Berković rođen je 1897. godine u Sopronju (NR Mađarska) gdje je otac, poreklom iz Velike Gorice kod Zagreba, bio sa službom. Osnovnu školu i realku završio je u Beču gde je maturirao 1915. godine. Daljem školovanju mogao se posvetiti tek 1918. godi-

ne po povratku iz vojske u prvom Svetskom ratu. Studirao je na geodetskomskom oteku na Tehničkoj Visokoj školi u Beču i diplomirao 1922. godine.

Po završetku studija Berković se vraća u očev zavičaj, radi najpre kod ovlašćenog civilnog geometra u Zemu, a od 1926. godine do kraja Drugog svjetskog rata bio je kao geodetski stručnjak u službi kod Direkcije dobra Futog—Čerević.

Posle oslobođenja prelazi u službu Geodetske uprave NR Srbije, pa zatim u Geodetsku upravu AP Vojvodine gde je ostao do penzionisanja. U to vreme bio je deset godina profesor na

Geodetskoj tehničkoj školi u Novom Sadu i Beogradu. Penzionisan je na položaju šefa oteka za osnovne radove Geodetske uprave APV u Novom Sadu 1963. godine.

Delovanje druga Berkovića na stručnom polju bilo je bogato i svestrano. Izvršenju radova prilazio je uvek studiozno nalazeći tako stručno najbolja i ekonomski opravdana rešenja. Na svakom radnom mestu bilo u praksi ili u školi radio je savesno i neumorno, sav predan svojoj struci.

Van redovnih zadataka u službi naročito je proučavao osnove i kvalitete staroga premera u Vojvodini, a osim toga je sa velikim zalaganjem obavljao razne zadatke za našu privredu. Posebno su zapaženi njegovi radovi za rudnike Beočin, Mačkatica, Rtanj i Bogovina. Svoje široko tehničko znanje pokazao je na poslovima iz primenjene geodezije kod izgradnje odnosno montaže velikih postrojenja u fabrici cementa Beočin i fabrici celuloze u Sremskoj Mitrovici, kod raznih opažanja objekata visokogradnje i kao saradnik u raznim drugim oblastima.

Znatan je broj stručnih članaka koje je Berković objavio u stručnim časopisima. U Društvu geodetskih inženjera i geometara održao je mnogo predavanja koja su uvek bila ilustrovana odabranim primerima iz prakse i temeljno teoretski obrazlagana. Na Geodetskoj srednjoj tehničkoj školi u Novom Sadu i Beogradu predavao je geometriju i primenjenu geodeziju. Svoje znanje i iskustvo umeo je da prenese svojim đacima, a svojim prisnim i drugarskim ophođenjem uživao je poverenje i priznanje mladih. Uvek je bio spreman da pomogne i pruži savet svojim saradnicima i na taj način bio je uzor čoveka u radu i ophođenju.

Nama koji smo sa njim saradivali kao i njegovim bivšim đacima lik druga Đure Berkovića ostaće u lepoj i trajnoj uspomeni.

KOLEKTIV
GEODETSKE UPRAVE APV

IN MEMORIAM NIKOLI BOJICU

3. oktobra 1968. godine umro je drug Nikola Bojić, geometar u penziji. Pokojni Nikola rođen je u selu Lipovu kod Kolašina 22. XII 1899. g. U svom rodnom mjestu završio je osnovnu školu, a četiri razreda niže gimnazije u Kolašinu. Peti, šesti i djelimično sedmi razred gimnazije završio je u Peći.

U Geodetsku školu u Beogradu stupio je 1922. godine i završio je 1924/25. Od te godine pa do 1958. kada je pensionisan, neprekidno je službovao u geodetskoj struci.

U toku službovanja premješten je, po potrebi službe, u mnoga mjesta. Prvi mu je rad bio, kao mladom geometru premjer Mačve, sa sjedištem geodetske sekcije u Šapcu. Zatim su se ređale geodetske sekcije u Smederevu, Ubu, Velikom Gradištu, Peći gdje je bio šef sekcije 1928. godine. Zatim je premješten u Bitolj, a odatle na Umku kod Beograda.

Od početka 1931. godine pokojni Bojić služio je u Sektoru za održavanje premjera i katastra zemljišta. Prvo u Smederevu a zatim u Duvnu (Bosna) i Ljubuškom, gdje je bio šef Uprave za katastar. Iz Ljubuškog premješten je 1939. godine u Skoplje na radno mjesto inspektora finansijske direkcije za sektor održavanja premjera i katastra zemljišta i tu ostao do početka Drugog svjetskog rata 1941. godine. Zatim je služio u katastarskim upravama: Gornji Milanovac, Kruševac i Svilajnac, odakle je poslije oslobođenja premješten u Katastarsku upravu Peć.

Peć mu je, od tada, kao mjesto službovanja bio — domicilno mjesto, a on je odatle, prema potrebi službe, odlazio na izvršenje raznih zadataka u Pokrajini Kosova i Metohije. Jedno vrijeme, u ovom razdoblju, bio je i na dužnosti upravnika Uprave katastra za AKMO.

Iz Peći je pokojni Bojić upućivan i na rad radi premjera terena za geodetsku osnovu Kanala Dunav—Tisa—Dunav. Napred sam spomenuo domi-

cilna mjesta gdje je služio pokojni Bojić a suviše je veliki broj katastarskih opština, da bih ih ovdje nabrojao, u kojima je pokojni Bojić vršio premjeravanja za razne potrebe za katastar zemljišta, agrarnu reformu, kolonizaciju, za trasiranje puteva, kanala i dr.

Na svim ovim radovima pokojni Nikola pokazao je veliku energiju i volju za rad. Svuda je njegova savjest i ljubav prema struci dolazila do izražaja.

Pokojni Nikola nije se oglašio ni o društveni rad geodetskih stručnjaka. Zato ga vidimo kao delegata na mnogim kongresima geodetskih stručnjaka: u Zagrebu 1926, Beogradu 1931, i Skoplju 1941. Na svim ovim kongresima dostojno je zastupao interese geodetske struke.

On je imao mnogo ljubavi prema gajenju voćarstva, po čemu je odskačio od mnogih svojih drugova. Naročito je mnogo na tome radio poslije pensionisanja, pa do 1967. godine — kada se teže razbolio. U radu, na tom polju, postigao je velike rezultate, a naročito u odgoju jabuka. Rezultati ukrštanja raznih sorti jabuka, ni po čem nijesu ličile na rad amatera, nego na rad specijaliste za voćarstvo. Plodovi njegovih jabuka izlagani su više puta na izložbama za voćarstvo i svuda su ti plodovi dobili priznanje, pohvale i nagrade, što je i od naše štampe bilo nekoliko puta propraćeno.

Smrću Nikole Bojića, nestalo je iz naše sredine, iz našeg društva energičnog, vrijednog i sposobnog čovjeka.

Neka mu je slava.

A. M.